

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 30/07-25

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 5. apríla 2007 predbežne prerokoval sťažnosť K. T., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody, ktorou namietal porušenie svojich práv podľa čl. 5 ods. 3 a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd bližšie neoznačeným rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 19. júla 2006, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť K. T. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 4. augusta 2006 doručené podanie K. T. (ďalej len „sťažovateľ“) označené ako „*Sťažnosť*“, ktorým sťažovateľ namietal porušenie svojich práv podľa čl. 5 ods. 3 a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd bližšie neoznačeným rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 19. júla 2006 a zároveň vzniesol výhrady voči postupu Krajského

súdu v Banskej Bystrici, ktorý ho rozsudkom z 31. marca 2006 uznal za vinného z trestného činu lúpeže podľa § 234 ods. 1 Trestného zákona.

Sťažnosť sťažovateľa nespĺňala náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 a 2 a § 50 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), t. j. neobsahovala návrh rozhodnutia (petit) vymedzený presne, určito a zrozumiteľne, teda takým spôsobom, aby mohol byť východiskom pre rozhodnutie ústavného súdu v uvedenej veci (II. ÚS 37/02, III. ÚS 78/02, III. ÚS 17/03). Sťažovateľ v sťažnosti neoznačil dostatočne presne základné práva a slobody, ktoré mali byť v uvedených konaniach porušené, a k sťažnosti nepripojil splnomocnenie pre advokáta (ním prijaté) na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom (ďalej aj „splnomocnenie“).

Ústavný súd podaním zo 14. novembra 2006 (doručeným 27. novembra 2006) upozornil sťažovateľa na náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, ako aj na skutočnosť, že jeho sťažnosť tieto zákonom predpísané náležitosti nespĺňa. Ústavným súdom bol v tomto podaní súčasne vyzvaný, aby v lehote 20 dní od jeho doručenia odstránil nedostatky svojej sťažnosti a doplnil ju tak, aby spĺňala náležitosti v zmysle ustanovení zákona o ústavnom súde, pokiaľ nemá byť odmietnutá podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľ na výzvu ústavného súdu v stanovenej lehote reagoval podaním doručeným 8. decembra 2006, ktorým doplnil svoju sťažnosť, avšak splnomocnenie pre advokáta nepredložil, pretože momentálne nemá právneho zástupcu, ktorý by ho zastupoval pred ústavným súdom, ale oslovil a požiadal advokátsku kanceláriu v R. o prevzatie jeho zastupovania. Listom doručeným ústavnému súdu 13. decembra 2006 oznámil, že ním oslovený advokát neprevzal jeho zastupovanie pre pracovnú zaneprázdnenosť, preto požiada ďalšiu advokátsku kanceláriu z K. a výsledok oznámi ústavnému súdu. Ústavný súd podaním zo 7. februára 2007 znova vyzval sťažovateľa

na predloženie avizovaného splnomocnenia v lehote 10 dní. Ten podaním doručeným 14. februára 2007 oznámil ústavnému súdu, že ním oslovená advokátka zašle „*potvrdenie, že prebrala moju obhajobu*“. Ústavný súd preto požiadal sťažovateľom označenú advokátku o podanie informácie o prevzatí zastupovania v predmetnej veci pred ústavným súdom. Advokátka 8. marca 2007 oznámila ústavnému súdu, že zastupovanie sťažovateľa neprevzala, a zároveň oznámila, že túto informáciu poslala aj sťažovateľovi. Sťažovateľ v nadväznosti na to 6. marca 2007 požiadal o predĺženie lehoty na predloženie splnomocnenia, ktorá mu bola predĺžená do 31. marca 2007.

Sťažovateľ do predbežného prerokovania sťažnosti ústavným súdom splnomocnenie na svoje zastupovanie v ústavnoprávnom konaní nepredložil.

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Podľa § 50 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 musí obsahovať označenie: a) ktoré základné práva alebo slobody sa podľa tvrdenia sťažovateľa porušili, b) právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým sa porušili základné práva alebo slobody, c) proti komu sťažnosť smeruje.

Ústavný súd konštatuje, že sťažnosť sťažovateľa nespĺňa zákonom ustanovené náležitosti a navyše sťažovateľ nepripojil k sťažnosti splnomocnenie pre advokáta na svoje zastupovanie pred ústavným súdom. Splnomocnenie nepredložil ani po viacerých výzvach a ani v predĺženej lehote, ktorú mu poskytol ústavný súd, hoci bol na možnosť odmietnutia sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre tento nedostatok upozornený.

Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. apríla 2007